

Todistaja

Elokuu • August 2006 No. 7 Volume 81

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EURO

Bethel 60 vuotta 2

Talossa on ongelmia3

Paljon on lapsella
aihetta kiittää 3

Takaovesta kirkkoon4

Hetki tavallista
elämää 5

Pyhitys 5

Se parhaiten nauraa joka
viimeksi nauraa 6

Peräkylällä tapahtuu 7

Vancouverin Bethel
60 vuotta 8

Olen erilainen 9

New Hope for
Life 12

Created in the image of
God (imago Dei) 12



PHOTO: KEIJO SAKARA

Ajankohtaisia uutisia

Matt 24: 6-14

Ja te saatte kuulla sotien melsketä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.

Silloin teidät annetaan vaivaan, ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimen tähden. Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan.

Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.

Luuk 21: 25-28

Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset

menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella.

Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.

Room 1: 16-25

Sillä minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. Sillä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta".

Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa, sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseän-

sä puolustaa, koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltaan turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.

Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisten ihmisten ja lintujen ja nelijalkaisten ja malleista kuvan kaltaiseksi.

Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa, nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti, amen.

Dan 12: 2,3, ja 10

Ja monet maan tomussa makaa-vista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen.

Ja taidolliset loistavat, niinkuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet, aina ja iankaikkisesti.

LISÄÄ TÄSMÄUUTISIA
RAAMATUSTA

Todistaja

Sammaloitunut vesimylly

Vanhanaikainen kuva jauhavasta myllystä on veden voimaa käyttävä, joen tai puron putoukseen sijoitettu vesiratas, joka pyörittää myllyn kiviä. Runsaan veden aikana sellainen mylly toimii hyvin. Puron tai joen ehtyessä mylly hidastuu, jopa lakkaa toimimasta. Siirtolaisuus tällä mantereella oli 1800 - 1900 luvulla oli kuin tuollainen runsasvetinen joki ja siirtolaisten monet myllyt, henkiset ja aineelliset, jauhoivat toimeliaasti. Aikaa kului, siirtolaisuuden virta väheni, myllyt hidastuivat, toiset jopa jäivät muistojen museoiksi. Joskus ajoittain siirtolaisvirta vähän piristyi ja jo hidastuneet myllyt saivat uutta pontta, ainakin vähäksi aikaa. Nyt elämme aikaa, jolloin muuttoliike, siirtolaisvirta on jopa muuttanut kulkusuuntaa. Jotkut ensimmäisen polven siirtolaiset ovat palanneet takaisin VANHAAN MAAHAN. Uuden maan, ennen niin vilkkaasti pyörineet myllyt ovat sammuneet ja sammaloituneet.

Suomenkieliset seurakuntamme Yhdysvalloissa, Floridaa ja Fitchburgia lukuunottamatta ovat sammuneiden myllyjen pitkällä listalla, esim. New York. Siellä toimi aikoinaan elinvoimainen, satoja jäseniä käsittävä seurakunta. Sitä ei ole enää. On kyllä kuvia ja rakkaita muistoja sen toiminnasta aikoinaan. Saman toteamme Detroitista. Tämä nimilista on surullisen pitkä: Worcesterin Betania, Duluthin Salem, Elim seurakunta Waukeganissa, seurakunnat Ironwoodissa ja Iron Beltissä, Butten seurakunta ja Seattlen seurakunta. Tässä vain joitakin nimiä kirjasta: "Suomalainen Helluntaiherätys Pohjois-Amerikassa." Niissä kaikissa oli aikoinaan lupaava toiminta. Nyt tiedämme siitä vain historian lehdistä. Puro on kuivunut, myllyt sammuneet.

Miksi näin? Onko seurakunnan työ vain siirtolaisvirran vauhdittama? Olisiko voitu tehdä mitään työn jatkuvuuden hyväksi? Olen seurannut siirtolaistyötä seurakunnissamme yli 40 vuotta ja tämä asia on polttanut mieltäni pitkään. Vuosia olen seurannut tapahtumien kehitystä vaiteliana sivusta katselijana. Nyt haluan kertoa havainnoistani, erikoisesti kuinka toiset siirtolaiset ovat toimineet.

Yli 20 vuotta sitten kysyin Apostolis Luterilaisen kirkon pastorilta, Roy Davidsonilta Floridassa, että kuinka te olette onnistuneet säilyttämään seurakuntanne tällä mantereella. Pastori Davidson kertoi hyvin yksinkertaisen totuuden. Kun totesimme menettävämme nuoret seurakunnista palvellessamme ensimmäisen polven siirtolaisia vain suomenkielellä niin aloimme käyttää myös englantia säilyttääksemme perheet yhtenäisinä ja taataksemme seurakunnan tulevaisuuden. Se oli hyvin vaikea ratkaisu erikoisesti "vanhemman" polven saarnaajille. Se oli yksi niitä siirtolaisuuden ohdakkeita. Aloimme myös kouluttaa uusia työntekijöitä maan kielellä. Tietenkin jatkoimme ensimmäisen polven siirtolaisten palvelua heille tutulla suomenkielellä. Olen vuosia seurannut heidän toimintaansa niin idässä kuin lännellä. Tulokset ovat hämmästyttäviä. Joitakin vuosia sitten heidän vuotuinen kesäjuhla, seurat, pidettiin Portlannissa, Oregonissa. Seuroihin kokoontui väkeä noin 2300! Oregonissa olen seurannut kuinka he ovat hoitaneet ensimmäisen siirtolaispolven uskovia. Heidän riviensä harventuessa pidettiin ns. Lauluseuroja kodeissa suomenkielellä. Meidänkin koti Oregonissa oli joskus lauluseurojen paikkana. Vanhat Siionin Virret kaikuivat hartaasti noiden jo ikääntyneiden siirtolaisten seuroissa. Heitä ei oltu unohdettu.

JATKUU SIVULLA 10

... Kunnes kohdataan

Helteisenä heinäkuun 23. päivänä 2006 noin satalukuinen joukko kokoontui sanomaan pastorinsa ja ystävänsä perheelle kiitoksia ja näkemiin. Vancouverin Bethel seurakunnan pastori Teuvo Valkama vaimonsa Melanien ja tyttärensä Vanessan kanssa muuttaa takaisin Suomeen. Kolme vuotta elämää lännen suomalaisten kanssa on jäämässä muistojen joukkoon Valkaman perheessä.

Niin on tilanne myös Kotikirkossa kokoontuvien ihmisten joukossa. Teuvo ja perhe ovat tulleet kotoisen tutuiksi ja rakkaiksi muutamassa vuodessa. Se kävi ilmi monista puheenvuoroista. Kyyneleäkään ei puuttunut eikä haikeita huokauksia. Yhteinen kysymys tuntui olevan kaikilla, miksi näin pian?

Pastorin tehtävä ei ole mikään helppo tehtävä, se kävi ilmi juhlassa kuulluista puheista. Siinä täytyy osata ammattinsa. Se on kuin lammasten paimentamista, ja paimenen on tunnettava oma alansa. Pastori Mark Vainion humoristinen kertomus tietokoneasiantuntijan erehdyksestä valaisi hyvin asiaa, mies ei edes erottanut koira lampaasta, niin vähän tiesi paimenen ammatista. Kaiken lisäksi siirtolaislampaat ovat yleensä itsenäisempiä ja voimakkaampia. Jo muuttaminen kauas uuteen maahan vaatii tavallista vahvempaa luonnetta.

Kaksi Valkaman perheen poikaa asuu Suomessa, siinä on yksi palaamisen syy. Vanhemmilla on huoli koko perheestä. Tämä kävi erikoisesti ilmi Melanien puheenvuorosta. Kolme vuotta erillään tuntui olevan tarpeeksi. Teuvo-pastori taas pitkään rukoiltuaan

katselee asiaa pitemmällä tähtäimellä. Kenties nyt melkein järjettömältä tuntuva lähtöpäätös onkin askel eteenpäin Jumalan näkökulmasta katsottuna. Teuvo muistetaan täällä siltanrakentajana, kaikkien palvelijana, silti johtajana. Menneet kolme vuotta jää seurakunnan historiaan hyvänä aikana. Liikuttavia olivat joidenkin vasta uskoontulleiden nuorten kiitokset ainoalle pastorille, jonka he ovat koskaan tunteneet.



Valkamat lähtevät, se on nyt tämän päivän tosiasia. Seurakunta jää, ja Herra pitää siitä huolen. Toivon mukaan tämä aika lännellä jää rikkaana vaiheena Valkaman perheen elämäkudokseen. Kaipausta jää puolin ja toisin. Mutta koskaan ei Jumalan omien eroaminen täällä maan päällä ole lopullista. Kuoro lauloi juhlassa herkästi "Herra olkoon teidän kanssanne... kunnes kohdataan!"

LEEVI MYRRÄ

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smarrt.com
todistaja@telus.net

TOIMITTAJA/EDITOR Lauri Karhinen
LAYOUT Keijo Sakara
OIKOLUKU Helena Rantanen
TAKASIVUN TOIMITUS Sylvia Rukkila
ALUETOIMITTAJIA Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA Erkki Ahonen, Liisa Liedes,
Osmo Pieniniemi, Eljas Rossi,
Ulla Saari, Aimo Selin, Uuno Vesänen.

YHDYSHENKILÖ SUOMESSA
Annikki Siren,
Uusi Porvoontie 693-2, 01120
Vestergog
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT: \$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00. kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:SSA :
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.
KANADASSA: \$26.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$32.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$36.00
USA:STA: US \$26.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$30.00
SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisierotona Sampoon nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi), tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 30 euroa.
MUISTA MAISTA:
CAD \$36.00 , US \$30.00 tai 30.00 euroa.

OSOITTEITA

LÄHETYSKASSA
Erkki Inkiläinen
119 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LÄHETYSKASSA USA

Timo ja Eeva Nirkkonen
4205 57th Ave. South C
Lake Worth FL 33463 USA

\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa

Publications Mail Agreement No. 40028608

GST No. R 121903561

Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Paljon on lapsella aihetta kiittää

Tämän vuoden 2006 aikana on jatkuvasti soinnut mielessäni tuo puhutteleva laulu: "Paljon on lapsella aihetta kiittää, Jumalan lahjoja kaikille riittää..." jne. Lie-neekö syynä se, että liukastuin kotonani tehdessäni siirtoa pyörätuolista toiselle istuimelle, putosin lattialle ja totesin taas kerran, että tässä makaan kylpyhuoneen lattialla. Mitä nyt tehdään?

Koska oli ilta, mieheni Ensio oli kotona, istuen tietokoneen ääressä ja niin huusin hänet apuun. Hän oli kuullut jo sen jymähdysten, joka putoamistani seurasi. Kun hän tuli huoneeseen ja näki minut lattialla, kysyin häneltä: "Mitä nyt tehdään? Soitetaanko palokunta ja saadaan ainakin 2 nuorta miestä paikalle?" Me olemme jo yli 70 vuotiaita, joten olisi syytä säästää Ension selkää, sanoo lääkäri. "Vielä mitä", sanoi Ensio, haki jalkatuolin keittiöstä, otti tiukan otteen minusta ja nosti minut istumaan sille. Siitä hän nosti minut toletin istuimelle, josta pääsinkin jo itse seisomaan ja takaisin pyörätuoliin. Lattialla maattessani olin jo tunnustellut kehoani ja todennut, etten luultavasti ollut saanut luunmurtumia. Siitä alkoi tuo kiitoslaulu soida mielessäni. Koska seuraavana aamuna tunsin suurta kipua oikealla puolella kehoani, minut vietiin ambulanssilla sairaalaan, missä varmistettiin luiden ehjänä olo ja lähetettiin kotiin Tylenol 3:n kera. Tässä putouksessa menetin jalkojeni käyttökyvyn. Ensimmäisen kerran menetin sen jo 1956, saadessani polion lähes 50 vuotta sitten. Olen niin valmennettu kuten hyvä ur-



heilija ja jos en käytä näitä taitoja, menetän ne hyvin nopeasti, joten kiireesti vain uuteen valmennukseen. Mutta kiitos Herralle, joka on ympäröinyt minut ensin hyvällä ja alati jaksavalla aviomiehellä, sitten apulaisilla, jotka tulevat kotiini ja tuovat tuoksahduksen raitista ilmaa. Asumme maalla, joten pääsen itsenkin ulos ajelemaan pitkin pihamaata ja katso-

Ja possu takaa, että on joulukinkku omasta takaa. Joten minun pitää valmistautua ajatukseseen, että eräs kaunis lauantai Ensio tuo meille huutokaupasta porsaan! Toistaiseksi hän on luvannut toimia aasina.

Tämä kaikki maanläheinen elämä on jatkuva kiitosaihe sydämelleni. On iso talo, missä ajella ympäriinsä ja ulos pihamaalle pääsee myös ajelemaan. Siellä on jatkuva sirkus, josta noin 100 vuotta pitävät huolen. Lisäksi on ankoja ja kanoja pyörimässä ympäriinsä, joten ei ole yksitoikkoista, vaan aina tapahtuu jotain, joskus hyvää, joskus pahaa! Se on hyvää, kun syntyy uusia vuohenpoikasia, pahaa taas, jos vuohet karkaavat vilkasliikenteiselle tielle. Siinä ei auta muu kuin mennä liikennepoliisiksi ja ohjata lauma kotipihalle takaisin. Hyvä paimenkoiramme, Tyttö, auttaa siinä asiassa.

Näitä kiitosaihetta riittää jatkuvasti. Kun herään aamulla uuteen päivään, soi sydämessäni kiitoslaulu. Kun saan aviopuolisoni ehjänä kotiin, annan kiitoksen kaikua. Nuorempana en ymmärtänyt näitä runsaita kiitosaihetta, mutta nykyään, ollessani elämän illassa, ne täyttävät sydämeni. Hyvä ja tyytyväinen mieli on kuin alituiset pidot, sanotaan Sanassa. Minä saan olla tässä Herran pitopöydässä joka päivä. Jos haluat kokea tätä pitopöydän runsautta, liity joukkoon. Ota Jeesus sydämeesi asumaan ja kiitoslaulut alkavat kaikua sydämessäsi.

MONIN TERVEISIN, ULLA VIITANEN,
PEFFERLAW, ONTARIO

maan, mitä ne eläimet nyt touhuavat.

Puolitoista kuukautta meni, ennenkuin olin valmis ajelemaan pihamaalla ja ihailemaan maisemia. Mutta mitä ihmettä, siellä oli 3 ankka-mammaa, jokaisella ympärillään noin 20 poikasta! Olipa sievä näky! Ja lukuisia vuohenpoikasia hyppeli paikasta toiseen etsien syötävää. Ja tietysti siellä oli Ensio jakamassa ruokaa vuohilaumalle. Laskemme aina leikkiä, että meidän pitäisi hankkia sianporsas ja aasi. Meillä on näes kojotteja(preeriasusia) ja aasit pitävät ne kaukana. Kun aasi hirnahtelee, kojotit väistyvät.

Talossa on ongelmia

Matti maanviljelijästä kehittyi alansa ammattilainen. Isä ja naapuritilojen isännät olivat opettaneet, kuinka uudisraivataan ja viljellään pieniä ja kiviisiä peltoja. Ja on todettava, että monina vuosina satoa tuli peltöjen kokoon nähden yllättävän runsaasti.

Isän kuoltua Matti jatkoi viljelemistä hyviksi havaituilla menetelmillä, ja hänelläkin oli siunaus työssään. Erikoisesti Matti luotti suomalaisen siemenviljaan. Kun säkissä luki Mylly-Matti, sai olla varma, että se iti, kasvoi ja tuotti hyvän sadon.

Vuodet kuluivat ja tultiin siihen aikaan, jolloin Matti alkoi jättää tehtäviä nuoremmille. Nämä puolestaan eivät tyytyneetkään vanhan ajan menetelmiin, vaan

halusivat uudistaa kaiken oman aikansa tasolle. Monenlaiset tekniset välineet otettiin käyttöön. Ja siemenpusseissakin luki Mylly-Matin sijasta jotain ulkomaan kieltä. Entinen supisuomalainen työväki oli myös alkanut muuttua, sillä mukaan oli tullut muunkielistä joukkoa. Pelkällä suomen kielellä ei enää voinut asioita hoitaa, sillä monille se oli täyttä hepreaa.

Nämä isot muutokset sattuvat huonoon aikaan, sillä tämän tyyppinen pienviljely alkoi olla vaikeuksissa vähän joka puolella. Niinpä kaikista uudistuksista huolimatta työn tulokset alkoivat olla suhteellisen heikkoja verrattuna Matin nuoruuden aikoihin. Vastuussa olevat työnjohtajat joutuivat usein pohtimaan, mitä olisi

tehtävä?

Muistaen menneiden päivien menestyksen Matti ja toiset hänen aikalaisensa olivat vakaasti sitä mieltä, että on palattava vanhalle hyvälle linjalle. On tehtävä niinkuin ennen tehtiin. Ja siemenviljan on oltava sitä suomalaista Mylly-Mattia. Toiset taas näkivät, ettei se vanha enää toimi, ajat ja ihmiset ovat muuttuneet. On elettävä tämän päivän haasteiden mukaan. Uusi polvi oli saanut omat oppinsa ja halusi mennä niiden mukaan.

Sukupolvien välille alkoi syntyä suorastaan kriisitilanne. Vanhat eivät halunneet luopua kannastaan, eivätkä he jaksaneet kannustaa nuorta väkeä, koska nämä olivat eri mieltä asioista. Tämän huomattessaan nuorem-

mat tunsivat itsensä syrjityiksi ja alkoivat katsella muita viljelytiloja. Heille eivät sukujuuret suuria merkinneet.

Mielipiteiden tiimellyksen keskellä tehtiin sellainenkin huomio, että talon yhteisessä ruokapöydässä alkoi olla vähemmän syöjiä. Oli käynyt kummallinen kato. Monia työmiehiä ei enää nähty pelloilla, eikä edes aterioilla.

On aika pohtia asiat ja tehdä viisaita ratkaisuja, ettei talonpito kokonaan lopu. Yksi on varmaa, se ettei vanhempi väki enää jaksaa kauan pelolla rehkiiä. Toivon mukaan sentään ilmestyvät yhteisen ruokapöydän ääreen. Ilmeisesti on tultu aikaan, jolloin edessä on sukupolven vaihdos.

TULLIMIES

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

"Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla." (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. "Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman." (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitusyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä." (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. "...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa." (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Takaovesta kirkkoon.

Eljas Rossin haastattelu Kyösti Pohjolaisen elämästä ja uskoontulosta.

Istun vastapäätä mukavan näköistä miestä, jonka elämäntarina on hyvin mielenkiintoinen. Se on kuvaus Jumalan ihmeellisestä johduksesta elämän saatossa. Kerropa Kyösti elämäsi alkupäleesta.

Olen syntynyt Karjalassa helmikuun 9.1936. Synnyinkotini Kirvun pitäjässä jouduttiin luovuttamaan sodan tuloksena Neuvostoliitolle. Vanhempani kuitenkin muuttivat Helsinkiin hiukan ennen sotia, joten en kuulu varsinaisiin sotapakolaisiin.

Kävit siis koulusi Helsingissä. Mille alalle elämäsi siellä suunnitui?

Päysin töihin Finnair-lentoyhtiöön ja lopulta olin huomattavan korkeassa virassa siellä. En kuitenkaan ollut elämäni tyytyväinen tehtävässäni ja niin luovuin virastani 15 vuoden palvelun jälkeen. Aloitin oman yrityksen autohuollon alalla. Tämäkään ei antanut elämäni sellaista tyydytystä, mitä si-

impäni kaipasi. Vuotena 1982 tulin tapaamaan tätiäni, Alma Pärssistä, tänne Thunder Bay kaupunkiin Kanadassa. Tuon matkan tuloksena päätimme perheenä muuttaa Kanadaan. Saimme siirtolaispaperit 1982 suuntana Thunder Bay, Kanada. Huoltofirman Helsingissä luovutin tyttäremme perheelle. Sitäkin hommaa olin hoitanut 15 vuotta. Se riitti! Tulin ensin yksin. Puolisoni ja poikamme saapuivat puoli vuotta myöhemmin.

Nyt pääsemme jo "jännittäviin" vaiheisiin. Kerropa Kanadaan tulosi alkuvaiheista.

Tätini asui siihen aikaan silloisen rukoushuoneen asunnossa, toimien kiinteistön "vahtimestarina". Aluksi saimme asua tätini luona. Koska olimme talon asukkaita niin oli aivan luonnollista, että olimme kokouksissa mukana. Huvittavinta asiassa oli, että tulin kirkkoon takaovesta, sieltä asunnon puolelta. Se oli jotenkin helpompaa "ulkopuoliselle". Kuultu sana teki kuitenkin työtä sisikunnassani, vaikka en sitä silloin huomannut.

Olimme jo saaneet itsellem-

me pienen mökin ja kävimme edelleen kirkossa koska se oli niin lähellä ja olimme jo tutustuneet ja ystäväystyneet monien kanssa.

Sitten syksyllä olimme jo tavaksi tulleella kokousmatkalla, kun kokouksen aikana eräs sisar sai profetian ja tunsin, että tuo sanoma oli minulle. Jännitin koko ajan ja kun kokouksen loputtua tuo sisar tuli ja huomautti, että ehkä oli sinulle viimeinen kutsu, niin silloin koko perheenä halusimme ottaa Jeesuksen vapahtajaksemme. Emme tunteneet mitään suurempia mullistuksia, mutta sydämeen laskeutui ihmeellinen rauha.

Millaista on elämäsi ollut "uskoontulon" jälkeen?

Suurin vaikeus on ollut tulla toimeen oman minän kanssa. Se vanha ihminen tahtoo pyrkiä järjestelemään monia asioita mutta olen saanut monta merkittävää "uskonvahvistuspilleriä", kokemuksia, jotka vahvistavat, että Jumala elää ja toimii tänäänkin.

Voisitko kertoa niistä?

Pari tapausta tulee heti mieleen: Ensimmäinen ihme oli kun sain mekaanikon työkalut, "tulsut", ilmaiseksi kohta tänne tultuani. Toinen: Löysin eräänä päivänä kirkon takapihalta kaksi aivan uutta autonrengasta. Niissä oli vielä pakkauspaperitkin päällä. Renkaat olivat juuri sopivaa kokoa autooni. "Jopa sattui sopivasti", ajattelin tietäessäni, että tarvitsin kohta uudet renkaat autooni. Vein ne kotiin. Kuitenkin mielessä pyörähti ajatus, että teinköhän viisaasti. Seuraavassa kokouksessa oli puhujana Uuno Palonen puhuen rehellisyydestä. Hän mainitsi aikankuin sivuseikkana, että vaikka löytäisit kadulta uudet autonrenkaat, niin toimita ne sinne, mihin ne kuuluvat. Tämä oli kuin paukku päähän. Seuraavana päivänä veimme tuttavani kanssa renkaat polisiasemalle. Selvisi, että varkaat olivat heittäneet ne kirkon takapihalle pakomatallaan murtauduttuaan erääseen liikkeeseen.

Vielä kolmaskin tapaus. Olin kokouksessa "kapinatuelle" rukoillen, että pääsisin irti joistakin huonoista asioista. Yhtäkkiä kuulin kuinka kirkon sisäpuoliset heiluriovet

räpähtivät. Käännyin katsomaan siihen suuntaan ja näin kuinka ne heiluivat vieläkin, vaikka ketään ei ollut näkyvisä. Olin juuri tuntenut kuinka sisimpäni vapautui painoista ja silloin ajattelin, että paha lähti sisältäni niin että kirkon ovet paukkuivat. Halleluja!

Miltä tuntuu katsellessa elämäsi taakse?

Hyvältä! Sanon kuin apostoli Paavali: "Pidän kaiken roskana sen rinnalla, mitä olen voittanut". Olkoot ne vaikka johtajan titteli tai Finnairin "natsat".

ELJAS ROSSI



Jakso 81

Sanan seurassa

Saara Rossi

Kutsu työhön

Jeesus täällä maan päällä ollessaan sanoi omilleen, jotka Hän oli kutsunut: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia."

Jos olet joskus ollut kalassa, tiedät, että siinä on monenlaista tehtävää. Joku soutaa, toinen panee verkot tai onget kuntoon. Joku taas voi hankkia sopivia syöttöjä. Työ edistyy, kun jokainen tekee tehtävänsä.

Jumalan elopellollakin jokaisella on oma osuutensa ja paikkansa. Tämän työn tiimoilta mielessäni on pyörinyt muutama asiaa koskeva kysymys.

Katselin raamatusta Jumalan työssään käyttäneiden ihmisten elämää ja kuka heidät kutsui työhön, kuka lähetti, ketkä lähtivät, milloin ja minne?

Matt 9: 36-38 kertoo meille Jeesuksesta, että "nähdessään kansajoukot Hänen kävi heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hyljättyt niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta." Työn ja lähimmäisemme tarpeiden näkeminen innoittaa meitä tekemään tehtävämme. - Ja Jeesus, nähdessään hädän, sanoi opetuslapsilleen: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän." - Tämä taitaa olla tilanne nykyisissä seurakunnissa eri puolilla maailmaa. On puute työntekijöistä. Tarvitaan paimenia, opettajia, evankelistoja, lähetystyöntekijöitä ja muita.

Rukoilkaa siis Elon Herraa, että Hän lähettää työmiehiä elonkorjuuseensa. Hän ei silloin sanonut lähtekää, vaan rukoilkaa Herraa, että Hän lähettää. Siinä onkin suuri ero. Me niin mielellämme lähettäisimme tai kutsuisimme mielestämme sopivan ja kyke-

nevän, mutta tässä arvioimisessamme voimme erehtyä pahan kerran. Ja myöhemmin saamme katua asenteemme ja valintamme tuloksia.

Ei näin, vaan Herran käsky oli: "Rukoilkaa, että Hän lähettää työmiehiä." Hän tuntee jokaisen omansa ja tietää, mikä työkenttä on kullekin sopiva. Ja kun Hän lähettää, saamme nähdä Jumalan mielen mukaisia tuloksia.

Siis: kuka lähettää? Ketkä lähtevät ja kenen kutsumana?

Sekä Vanhassa että Uudessa Testamentissa meille kerrotaan jopa hyvin yksityiskohtaisesti näistä asioista. Damaskossa oli mies nimeltä Ananias. Hän oli aivan tavallinen opetuslapsi, ei mikään kuuluisuus, mutta Herra ilmestyi hänelle ja lähetti hänet Paavaliin luo (siltoinen Saulus) ja sanoi: (Apt 9:15) "Mene, sillä hän on minulle valittu ase..." Jumalan viitoittama tie ei ole aina helppo. Ananiaskin ensin pani vastaan, mutta onneksi kuitenkin totteli. Paavali sai avun ja alkoi työn.

Apt 13: 1-4 "Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia... ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Eroittakaa minulle Barnabas ja Saulus (Paavali) siihen työhön, johon olen

heidät kutsunut".Niin he Pyhän Hengen lähettämänä menivät..."

Ensin henkilökohtainen kutsu Jumalalta.

Sitten asia seurakunnan tietoon...

Sen jälkeen Pyhän Hengen lähettämänä eteenpäin.

Myöhemmin Paavali nuoren Timoteuksen kanssa (Apt 16: 1-10) kulki seurakunnasta toiseen ja vahvisti heitä. Heillä oli hyvä suunnitelma käydä silloisen Aasian seurakunnissa julistamassa Sanaa. Ainakin minusta tuollainen suunnitelma oli kaikin puolin hyvä. Sananjulistajien tarvitaan kaikkialla. Mutta Jumalan suunnitelmat eivät aina ole yhtäpitäviä meidän suunnitelmiamme kanssa, vaikka kuinka hyviltä ne inhimillisesti katsoen näyttävätkin. Ei, vaan Jumala esti heidän omien aikeittensa toteutumisen. Hänellä oli varattuna heille jotain aivan muuta. Jos Paavali ja Timoteus olisivat painaneet päälle omia suunnitelmiaan, olisi heiltä jäänyt näkemättä ne monet ihmiset ja erikoinen johdatus Jumalan tahdon tiellä.

Kuulevat korvat ja tottelevainen sydän ovat kaksi äärettömän tärkeää ominaisuutta Jumalan elopellolla toimivalle.

Paavaliin kokemusten lisäksi

voimme raamatusta lukea monen Herran palvelijan kutsusta työhön ja heidän kokemuksistaan matkan varrella. Näihin voisimme lukea Mooseksen, enkä varmaan sanoisi väärin, jos aivan jonon alkupäähän sijoittaisimme Aabrahamin. Hänhän lähti Jumalan käskystä tietämättä, minne mennä. Ja hänen kauttaan monet tulivat siunatuiksi. Sitten valittiin Aaron Mooseksen avuksi ja heidän työtään jatkamaan tuli Joosua. (Joos 1: 2, 5-6, 8) Jesaja-profeetan ihmeellisestä kutsusta voimme lukea Jes 6: 1-8. Apt 10: 20 kertoo, kuinka Pietari kutsuttiin Korneliuksen luo viemään pelastussanomaa, vaikka hänen varsinaisen työnsä oli juutalaisten parissa.

Kun Jumala valitsee, kutsuu ja lähettää, voimme nähdä ihmeitä työssä, joita nämä lähetit tekevät, kun he Pyhän Hengen lähettämänä, Herran tahdon tiellä kuuliaisina käyvät eteenpäin.

En tiedä, minkä tehtävän Jumala on sinulle varannut, mutta sen tiedän, ettei Jumalalla ole "penkkikristittyjä", vaan jokaista tarvitaan. Työmiehistä on huutava puute. Sentähden rukoilkaamme, että Hän lähettäisi työmiehiä eloonsa.

SAARA ROSSI

Hetki tavallista elämää...

Luonto on se ympäristö, jossa olen aina kokenut Luojan läheisyyden ja jonka kautta Hän puhuu minulle. Se todistaa jatkuvasti Hänen hyvyydestään ja rakkaudestaan ihmistä kohtaan. Sen kasveihin Hän on kätkenyt ihmisen tarvitseman ravinnon. Niistä on myös kautta aikojen löydetty lääkkeitä meidän parantumiseksemme.

Syksyn satoa korjatessa mieleemme täytyi aina kiitollisuudella sadon Antajaa kohtaan. Tästä puhuu Lasse Heikkilän laulu, jota lauantaisin kuuntelimme ja koimme omaksemme.

Ei siinä voi muuta kuin kiittää, aittansa salvat kun aukaisee. Näin paljosta muillekin riittää, niille, ken puutteessa tarvitsee.

Niin runsasta leipää syömme. Niin raikkaat on lähteet maan.

On siunattu jälki ja työmme. Paljosta hyvä on antaa.

Niin laajat on pirttien pielet. Pellolla ruista ja mansikkaa. Soi nöyrinä kiitosta kielet, Herramme kaiken kun lahjoittaa.

Taas turvassa uinumme yömme loisteessa lyhtyjen taivaisten. Syysviimassa löylyä yömme, helteellä järvi tuo viileyden.

Raamatussa sanotaan, että Jumala on rakkaus. Hänen kättensä jälkien näkeminen on saanut minut vakuuttuneeksi, että Hän on myös kauneus. Kaikki kaunis ja hyvä on Hänestä lähtöisin. Luonnon keskellä ollessani olen kokenut olevani pieni osa siitä Jumalan suuresta ja rikkaasta suunnitelmasta, joka luomisessa alkoi. Tunnen suurta kiitollisuutta siitä, että Iankaikkinen Rakkaus on valmistanut kai-

ken tämän ajassa elääksemme. Näin suuri Jumala on tullut minun pelastajakseni. Hänen "kämmentensä uurteessa" ei tarvitse pelätä, mitä ikinä maailmassa ja elämässämme tapahtuneekaan. Hän on turvallisuuden syvä lähde. Ja edessä on vielä parempaa. Jotain sellaista, jota ihminen rajoittuneisuudessaan ei kykene edes kuvittelemaan.

Sanassa todetaan Jumalasta: "Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikansa, myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä." Saarn. 3:11 Meihin on pantu jotain, joka ikävöi ja kaipaa alkulähteilleen. Luonnon kauneus tuo joskus sen käsittämättömän ikävän pinnalle. Eikä se tyydy, ennenkuin ihminen palaa Luojaansa yhteyteen. Monet ovat todistaneet, että maailma näytti vihreämmältä ja värit raikkaammilta heidän tultuaan uskoon. Luojaan uskomisen oli antanut uuden ulottuvuuden; tietoisuuden Hänen kädestään kaikkialla ja ymmärryksen, että luonnon kauneus



on Jumalan rakkauden osoitus Meille.

Kysyn nyt sinulta, lukijani, oletko jo kokenut tämän ihmeen? Se on tarjolla sinulle juuri nyt vapaasti Jumalan rakastavasta kädestä. Se on mahdollista Jeesuksen sovitustyön tähden. "Usko Herraan Jeesukseen niin pelastut", kehoittaa Sana. Koikele, niin näet, että se on totta.

TERTTU KARHINEN

PYHITYS

Aihe jota käsittelemme tässä kirjoituksessa, ei ehkä ole kovin puoleensa vetävä. Yhtäkkiä ajateltuna se tuntuu vaativan meiltä liian paljon ja sellaista johon emme pysty. Kuitenkin tämä asia on niin tärkeä, että ilman sen toteutumista emme voi olla käyttökelpoisia Jumalan työssä, emmekä saavuttaa päämäärää johon meidät on kutsuttu.

Paavali kirjoittaa efesolaisille; "Tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen." Ef.4:12. "Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa." Hebr.12:14. Hengellistä elämäämme ajatellen tämä ei ole toisarvoinen asia, vaan Jumalan tahto meihin nähden. "Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne." 1.Tess.4:3. Pyhityksessä ei ole kysymys jonkun opin ymmärtämisestä vaan jumalallisen totuuden toteutumisesta meidän elämässämme.

Pyhitys on erottautumista jumalalle

Vanhan Liiton aikana erotettiin - pyhitettiin Jumalalle määrätty paikat, alttarit ja esineet joita käytettiin Jumalan palveluksessa. Myöskin papit pyhitettiin palvelemaan Jumalaa. Näistä esineistä ja henkilöistä tuli Jumalan omaisuutta määrättyä tarkoitusta varten. Koko Jumalan seurakunta, Kristuksen ruumis, on maailmasta erotettu ulos kutsuttu.. Se on erottautumista vanhasta elämästä, uuden vastaanottamista

Kristuksessa.

"Mutta itse rauhan Jumala pyhittääkään teidät kokonansa, ja säilykseen koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen. Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja Hän on myös sen tekevä." 1.Tess.5:23-24.

HENKI on se korkeampi elementti ihmisessä. Voisimme sanoa "Temppelin ylähuone" Se on uskon, rakkauden ja uuden elämän asuinpaikka. "Joka yhtyy Herraan on yksi henki hänen kanssaan." 1.Kor.6:17. Kun omatunto on puhdas syyllisyydestä, se on valmis kuulemaan Jumalan Hengen ääntä ja on herkkä Hengen kosketukselle. Pyhitetty henki on altis kaikille taivaallisille asioille.

"Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa." 2.Kor. 7:1.

SIELUMME on havaintokykyjen, tunnemaailmamme ja mielenliikutusten asuinsija. Sen tulisi myös pyhittyä. Vain Hän joka on uskollinen, Herramme Jeesus, saa sen aikaan. Ajatukset, käsitteet, mielipiteet, arvostelu ja kaikki sielunelämän alueet tulee alistaa Kristuksen kuuliaisuuteen. Pyhittämätön sielu voi saada paljon häiriötä aikaan omassa sekä lähimmäisen elämässä. Esimerkiksi armolahjojen käytössä on erikoisen tärkeätä, että pyhitys on tapahtunut sielussa, ettei kovin

suuressa määrin sekoittuisi oman sielun tuotetta ilmoitukseen jonka Jumala tahtoo antaa. Sanoohan Raamattukin että, "profetoiminen on vajavaista" Emme kuitenkaan saa väheksyä armolahjoja. Siksi pyrkikäämme jatkuvasti pyhitykseen tälläkin alueella.

RUUMIIMME. "Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi, tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne." Room. 12:1.

Pyhitetty ruumis on luovutettu Jumalalle, kaikki jäsenet vanhurskauden palvelukseen.

SILMÄT on luovutettu katselemaan ja näkemään oikeita asioita. Tämä on tärkeätä, sillä katselemisella on hyvin suuri merkitys meidän elämässämme, johtaen meitä eteenpäin pyhityksen tiellä, tai sitten päinvastoin voimme saastua katselemisen kautta. Sana kehottaa; "Silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään Jeesukseen.

KORVAMME Herkät kuulemaan maailman tuskan huudot, avunpyynnöt ja myöskin lähimmäisen sydämen purkaukset., sekä ennen kaikkea Jumalan äänen.

HUULEMME alttarihiilen koskettamat. Välittävät yhteyttä rakentavia, rakkaudellisia ja Hengen opettamia sanoja. Valmiina Jumalan ylistykseen puhtaalla sydämellä.

KÄTEMME valmiit palvelemaan, siunaamaan ja tukemaan horjuvaa.

JALKAMME Alttiit kulkemaan pyhiä matkoja. "Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: "Sinun Jumalasi on kuningas!" Jes.52:7.

Tämä on Jumalan tahto meihin nähden, koko olemuksemme pyhitys ja lähtökohta on siinä pyhityksessä joka tapahtuu Kristuksen uhrin perusteella.

Kertakaikkinen pyhitys

Jeesus tuli tekemään Isän tahdon. "Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi. Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen. Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan." Hebr. 10:9-10. Jeesus uhraisi itsensä yhden ainoan kerran ja se uhri riittää pelastamaan ja pyhittämään ihmisen synnin ja saatanan orjuudesta Jumalan omaisuudeksi, jokaisen joka hänen luokseen tulee.

"Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin, pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, jonka ei joka päivä ole tarvis, niin kuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä, ja sitten kansan, sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhrautensa itsensä." Hebr. 7:26-27. Sinä hetkenä kun vastaanotamme Kristuksen ja hänen sovintotyönsä, tunnustamme syntimme,

tapahtuu puhdistus kaikesta synnistä. Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa. Ihmisestä tulee pyhä Jumalalle erotettu.

Paavali kirjoittaa 1.Kor. 6: 9-11, mainiten eri synnin ilmenemismuotoja, mitkä ovat hyvin näkyviä meidänkin ajassamme. Jakeessa 11 hän kirjoittaa siitä mitä oli tapahtunut korinttolaisille. "Ja tuommoisia te olitte jotkut teistä, mutta te olette vastaanotaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä." Jumalan edessä olemme pyhitettyjä Kristuksen uhrin perusteella.

Paavali puhuttelee korinttolaisia pyhiksi, "Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, jotka ovat kutsutut ja pyhät." 1.Kor. 1:2. Eivät korinttolaiset olleet vielä täydellisiä.. Heidän keskuudessaan oli paljon heikkoutta jopa lihallisuutta, mutta siitä huolimatta he olivat pyhitetyt Kristuksen uhrin kautta. Pyhitys Kristuksen uhrin kautta tekee meidät otolliseksi Jumalalle. Jatkuva uskova tapahtuva pyhitys ei lisää otollisuuttamme Jumalan edessä. Sillä otollisuus perustuu yksin Kristuksen uhriin. "Hän on tullut meille pyhitykseksi." 1.Kor.1:30. Hän ei ainoastaan ole meidän pyhittäjäamme, vaan hän on enemmän, Hän itse on meidän pyhityksemme.

JAAKKO HEINONEN

Heinosen sarja jatkuu kahdessa seuraavassa numerossa.

Se parhaiten nauraa joka viimeksi nauraa

Seminaari Musomassa oli lopuiltaan. Se oli viimeinen kolmen seminaarin sarjasta ja kyselimme seminaarilaisten jatkosuunnitelmia. Joku toivoi jatkavansa entistä innokkammin entisessä paikassaan. Joku halusi avata uuden seurakunnan aivan uudella paikkakunnalla. Eräs halusi mennä jatkamaan toiseen raamatukouluun saadakseen diploman. Sitten tuli Aamosin vuoro. Pitkään keppiinissä kaksin käsin nojaten hän nousi vaivalloisesti ylös paikaltaan ja kajautti ilmoille lähitulevaisuutensa suunnitelmat: "Haluan mennä pian naimisiin ja sitten perustaa yhdessä vaimoni kanssa uuden seurakunnan kotikylälleni!" Vähältä piti, etten itsekin purskahtanut nauruun muiden seminaarilaisten mukana. Pokka piti ja sanoin, että hyvät tavoitteet. Muistamme rukouksin.

Jossain vaiheessa kaukaiselta Musoman kylältä tuli pieni pyyntö; vaimokanditaatti on löytynyt ja pikku avustussumma vaimon maksuun olisi tervetullut. Yleensä emme paljoa puutu näihin naimakauppoihin, mutta nyt tunsimme kehoitusta auttaa hiukan tuota vammaista ystäväämme ja lähetimme avustuksen. Parin kuukauden päästä tuli hääkuvat! Juhlat olivat olleet hienot, väkeä paljon ja ilo korkealla. Todellakin, Amosi jos kuka tarvitsi sopivan avun, joka vaikkapa sellaisen perusasian hoitamisessa, kuin veden kannossa, oli hänelle todella Jumalan lahja. Jälleen kuu-



Haluan mennä pian naimisiin ja sitten perustaa yhdessä vaimoni kanssa uuden seurakunnan kotikylälleni!
Amosi ja Sam

kausia kului... pikkuisen reilut yhdeksän. Uusi viesti tuli. Seurakunta on syntynyt... ja myös poika! Pojan nimeksi tuli Paivi. Kunnianosoitus lähetyssaarnaajaopettajaa kohtaan! Seurakunta eli pienten alkujen

päiviä ja pikku Paivi keikkui äitinsä selässä muiden mukana sunnuntain kokoksiin.

Noin kuukausi sitten matkamme vei läheltä Musomaa. Panimme viestiä Amosille, että olisi mukava nähdä Musomassa vaikka pikimmiltäänkin ja vaihtaa kuulumisia. Kun saavuimme Musoman kirkon pihalle oli siellä meitä vastassa leveästi hymyilevä ja onnellinen pastori ja isä. Kättä puristettiin ja vatkattiin pitkään ja hartaasti. Kuulumisia oli paljon ja ne piti heti kertoa tuoreeltaan siinä pihamaalla. Tärkeää oli kuulla että Päivi on oppimassa käve-



lemään ja voi hyvin ja hän lähetti meille terveisiä! Ja kuulemma on luvannut meille lahjaksi vuohen. Samoin vaimo myös oli laittanut paljon terveisiä. Tunnelma oli korkealla.

Sisällä halusimme kuulla lisää miten työ edistyy. Amosin silmät kirkastuivat kun hän alkoi kertoa miten Herra on siunannut kotikylällä. "Kun aloitimme vaimon kanssa meitä oli aluksi vain oma perheemme ja kourallinen muita. Mutta nyt, noin kahden vuoden jälkeen, meitä on jo 75 ja pyhäkoulu toimii ja suunnitelmmissa on rakentaa oma kirkko ja perustakin siihen on jo valettu ja Asiaa tuli yhtenä pötkönä ja valkoinen hammasrivi loisti kirkkaana ja leveänä hämärtyvässä tropiikin illassa. Nauru tuli herkästi ja kuuluvasti. Mistä lie tuli mieleeni vanha sanonta lapsuudesta:

"Se parhaiten nauraa, joka viimeksi nauraa."

Olipa nyt kaikki muutkin Musoman seminaarilaiset kuulemassa miten Herra vastaa ja toimii siellä missä Häneen uskotaan ja suuria unelmia-kin uskalletaan esittää.

Iloitsimme yhdessä. Vuohi haetaan myöhemmin ja kuten jokainen varmaan arvaa, haluamme mahdollisimman pian vierailla Amosin kylällä katsomassa vaimoa, Paivia ja seurakuntaa. Kun olimme lähdössä tein vielä yhden havainnon. Aamosin pitkä keppi oli vaihtunut lyhyeen, yhden käden malliin. En tiedä oliko vaimo suunnitellut tuon uuden kepin ergonomiasta, joka tapauksessa kävely sillä näytti sujuvan huomattavasti paremmin kuin sillä seminaariajan pitkällä kahden käden mallilla! Amosin elämä näyttää olevan hyvällä mallilla. Iloitsemme hänen kanssaan!

SAM JA PÄIVI TUOKKOLA

Jotain parempaa täytyy olla olla olemassa

Savon liepeillä, Savonlinnan tuntumassa, Säämingin pitäjässä, Sairasen perheeseen syntyi sirkeä tytär saaden nimen Sirpa. Perheen neljä lasta syntyivät kaikki neljän vuoden sisällä. Myöhemmin he avioituivat kaikki vajaan vuoden sisällä. Lieneekö savolaisella sukkeluudella ollut siinä jotain tekemistä? Sirpa ainakin on sukkela ja ihan puhdas savolainen. Sirpa on ensimmäisen polven siirtolainen. 30 vuotta sitten hän saapui Kanadan lännelle asettuen Metro Vancouverin alueelle. Tämä aika on osoittanut kuinka siirtolaisen polku on ajoittain vaivalloista, mutta jotain paljon parempaakin on olemassa.

Siellä Suomen kauneimmalla nurkalla Sirpa tutustui tulevaan aviomieheensä Ristoon jo teini-ikäisenä. Sirpan olessa 18 vuotias he avioituivat ja niin Sirpasta tuli Makkonen. 1975 Sirpa teki matkan Kanadan lännelle äitinsä kanssa. Matkasta muodostui surumatakat sillä äiti sai Victoriasta tullessa aivoverenvuodon ja kuoli siihen 54-vuotis syntymäpäivänään. Tapahtumasta huolimatta

Kanada jäi mieleen kutsuvana ja niinpä he, Sirpa ja Risto, muuttivat seuraavana vuotena Brittiläiseen Columbiaan, Vancouverin tuntumaan. Siis Savosta suoraan Pohjois-Amerikan äärimmäiselle lännelle.

Pitkä välimatka synnyinmaahan antoi valtavan koti-ikävän. Vierias maa, tuntematon kieli ja oudot olosuhteet kostuttivat Sirpan silmät ikävän kyynelillä. Elämä kuitenkin jatkui aluksi niin vieraalla maalla. Löytyi työtä, saatiin ystäviä, ei ehkä oikeita sillä kuningas alkoholi astui niistä ovista vaativaksi isännäksi nuoren parin kotiin. Kaiken keskellä, monien tuskien ja vaikeuksien ympäröimänä Sirpan mielessä pyöri ajatus, että jotain parempaa täytyy olla olemassa. Näiden vaikeuksien lisäksi tuli työttömyyttä ja sen tuloksena oman kodin menetys. Silloin, kuin myrskyävän meren laineiden syvimmissä kohdassa, Risto totesi: "Ehkäpä Jumalalla on meille jotain parempaa."

Kenties nuoren parin tietämättä Riston uskavaiset vanhemmat rukoilivat hartaasti poi-

kansa perheen puolesta. Ristolla oli myös uskova sisar, joka lähetti hengellisten laulujen kasetin. Laulu: "Tänään Häneen uskon, näen aamuruskon, päivä sarastaa..." kosketti Sirpan haavoittunutta sydäntä. Niistä ajoista Sirpa



kertoilee kuinka hänellä oli haluttu uskoon vaikka sydämen ympärillä oli kuin jäinen rengas. "Et-



sin tietä Herran luokse kysellen mielessäni kuinka voi ihminen saada rauhan sydämeensä," muistelee Sirpa noita aikoja. "Sielun tuskassani menin erääseen suomalaisen kirkkoon, mutta siellä ei osattu näyttää pelastuksen tietä", jatkaa Sirpa. Kaipaus ja tuska puristi Sirpan sydäntä. Silloin eräs ystävä, kehotti soittamaan Laila Äikiälle, ehkä hän voisi aut-

taa. Vaikka oli jo myöhä ilta, Lailalle soitettiin ja samalla sovittiin tapaamisesta heti aamulla. Laila Äikiä rukoili koko matkan kävellessään ylämäkeä Makkosille. Jälkeenpäin hän totesi, että Pyhä Henki oli tehnyt kaiken valmiiksi Sirpan kohdalla. Sirpa oli joskus lukenut Tapio Nousiaisen kirjan

JATKUU SIVULLA 9

Hiekkatie edessämme muuttui lähinä kinttupoluksi ja eteneminen oli entistäkin vaikeampaa. Ilman maasturiamme pääsisi metriäkään eteenpäin. Amos Shama, puskapappi, vakuutteli meille, että pian olemme perillä.

Sitä ennen se vaivainen polkukin loppui ja suunnistimme oppaamme avulla läpi akaasia pensaiden ja siisal juurakoiden. Heinikko saattoi kätkeä alleen millaisen kuopan tahansa, mutta jatkoimme silti eteenpäin. Yhtäkkiä edessämme oli Amosin kirkko! Riukukehikko, jonka päälle oli levitetty monenkirjavia kankoja, afrikkalaisia kankaita. Reipas laulu kaikui jo hyvän matkan päähän kun lähestyimme kousta. Levesti hymyillen oppaamme ollut pastori toivotti meidät sydämellisesti tervetulleeksi vierailulle seurakuntaansa. Ajomatkan jälkeen siirryimme suoraan kokoukseen, jossa koimme heti virkistyvämmekä matkan rasituksista. Kokous oli lyhyt, vain kaksi tuntia, sillä pimeys painoi päälle ja kirkkokansan piti ehtiä koteihinsa ennen pimeää. Meidänkin piti pystyttää telttamme yöpymistä varten.

Seuraavan parin kolmen tunnin aikana Amos kertoi meille tarinaansa, joka oli kuin olisimme lukeneet Apostolien tekoja raamatusta. Tässä muutama mielenkiintoinen yksityiskohta hänen kertomuksestaan:

Amos valmistui noin kolme vuotta sitten Musoman puskapappiseminaarista. Hän sai todistuksensa ja päätti aukasta seurakunnan Musoman Buhemian kylällä. Haaste oli suuri. Liikuntavammansa lisäksi tilannetta ei yhtään rohkaisut tieto, että tuolla kylällä oli jo aiemmin kolme evankelistaa yrittänyt aloittaa evankeliumin työn, mutta jokainen oli palannut takaisin toivonsa menettäneenä. Amos päätti kuitenkin lujasti yrittää tuli mitä tuli.

Ja vaikeuksia tuli. Rahaa ei ollut eikä ruokaa. Työ piti aloittaa aivan nollapisteesestä. Amos kertoi aluksi nukkuneensa ruokomaton päällä ja kun se kului loppuun hän laittoi repaleiset housunsa alleen nukkumaan mennessä. Ohikulkevat kyläläiset surkuttelivat vammaisen kohtaloa. Nälkä yltyi. Jonkun maissipuuron hän sai silloin tällöin, mutta sekin loppui ja hän etsi ravinnokseen ruoanjätteitä. Itku tuli kirjaimellisesti silmään ja hän suorastaan huusi Herran puoleen. Mutta luja päätös jäädä kutsumuksensa paikalla ei horjunut. Viimein hän päätti, että vaikka hänet siihen paikkaan haudataan hän ei lähde tuolta kylältä pois. Tuon sisäisen päätöksen jälkeen heti hänen majansa ovelle ilmestyi tuntematon mies, joka oli Herran lähettiläänä. Mies tuli kaukaa monen sadan kilometrin päästä, Kikomasta ja kertoi saaneensa Herralta sanan mennä viemään lahjoitusta tuolle kylälle Amos nimiselle pastorille. Nähdessään Amosin mies alkoi itkeä tuon vammaisen pastorin kurjuutta. 30000 shillinkiä, noin 30 dollaria, on todella iso raha Tansaniaalaisille. Tuon summan tämä tuntematon mies antoi Amosille ja sillä summalla kuivattiin kyyneleet, lisättiin uskoa ja rohkaistiin uuteen toivoon: Herra, joka on kutsunut on pitävä huolta kaikesta!

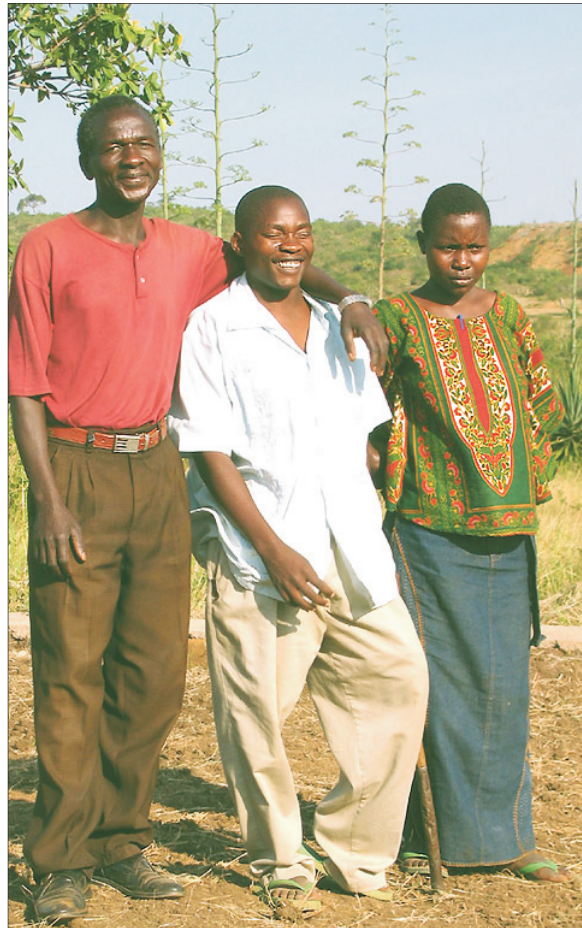
Savimaja rakennettiin hankitulle tontille. Riukukehikko kyhättiin tontin reunaan ja lehteviä oksia laitettiin orsille katoksi varjoa antamaan. Siinä oli kylän ensimmäinen helluntaikirkko! Kirkkokansaa odoteltiin seuraavana sunnuntaina tulevaisuuden kokoukseen. Vain muutama tuli

uteliaisuuttaan katsomaan, yksi heistä hyvin sairaan nainen. Uskossa Amos rukoili sairaan puolesta ja Herra kohtasi siinä hetkessä parantaen täydellisesti sairaan. Parantuneen naisen sisko tuli kohta kokoukseen ja

oli moisen kirkkumisen syynä ja mies selitti kauhuissaan miten hän on syvien kuilujen ympäröimänä, eikä voi liikkua mihinkään, jottei putoaisi niihin. Amos kysyi mitä asiaa hänellä on kirkon mailla keskellä yötä

limme oppilaittamme heidän tulevaisuuden suunnitelmistaan. Silloin Amos kertoi suunnitelmistaan hankkia itselleen vaimon, rakentaa seurakunnan jollekin kylälle ja rukoilla sinne kolmen sadan hengen seurakuntaa. Tuolloin muut seminaarilaiset naurahtivat moisille suurille haaveille. Kuinka nyt vammaisen voisi edes itselleen vaimoa ostaa?! Kun seisoi nyt Amosin uuden kirkkorakennuksen perustuk-

Peräkylällä tapahtuu



Amosi ja Sam Tuokkola

Amosin kylällä, Amosi ja vaimo ja yksi veli seurakunnasta

Paivi poika



siellä heti uskoon... ja myöhemmin Amosille vaimoksi! Ihmeen kautta Amos sai tarvittavat lehmärahat vaimonsa oston. Pastorin tilanne helpottui kovasti. Yksin ollessaan ja liikuntavammansa vuoksi hänelle jo veden hakeminen oli ollut kova urakka. Nyt hänellä oli sopiva apu!

Lisää ihmisiä alkoi tulla kirkkoon. Monet tulivat uskoon ja parantuivat. Herra toimi voimallisesti ja seurakunta alkoi kasvaa. Haasteet kasvoivat seurakunnan myötä. Vaimo, Anna, oli hänelle rohkaiseva tuki haastetta jakamaan. Vihollinen ei tietenkään riemuinnut moisesta herätyksestä. Vastustusta tuli jopa naapurikirkosta. Väki siirtyi Amosin kirkkoon, missä julistus oli selkeää ja rukoiltiin syntisten pelastumisen, sairaiden paranemisen ja Pyhää Henkeä janoavien puolesta. Naapurikirkon pastorilta tuli nuhdekirje ja yöllä epämääräisiä kulkijoita ilmestyi Amosin majalle. Eräänä yönä Amosi heräsi rukoilemaan kahden aikaan yöllä kirkkonsa puolesta. Heti kohta läheltä alkoi kuulua kovaa kirkkumista. Amos meni katsomaan ja siinä lähistöllä seisoivat jähmettyneinä paikalleen, silmät kauhusta ympärilleen pälyillen. Amos menee kysymään mikä

ja mies selitti tullessaan tekemään tihutöitä tontille. Herra varjeli eikä ongelmia tullut. Sen sijaan tuli maine koko kylälle, että Amosin kirkolla on voimallinen Jumala, joka toimii voimallisemmin kuin noitien omat epäjumalat. Ihmisiä tuli rukoiltavaksi, jopa salaa yöllä ettei muut näkisi.

Muistan, miten kolmisen vuotta sitten, viimeisessä Musoman seminaarissa, kyse-

sillä ja rukoilimme Herran apua rakennushankkeen puolesta, niin totesin, että Herralle on todella kaikki mahdollista. Ei hän katso henkilöön, vaan henkilön sydämeen, siihen maaperään, missä usko itää ja kasvaa, missä luotetaan Häneen, jolle kaikki on mahdollista!

SAM TUOKKOLA



Mission Press on saanut ja saa jatkuvasti lahjoituksia. Olemme niistä kaikille lahjoittajille todella kiitollisia. Ilman niitä emme voisi jatkaa.

Nyt saimme erikoisen lahjoituksen: Johanna Lassilan upouuden CD:n "Tässä oon" Markku ja Johanna lahjoittavat näitä niin paljon kuin Todistaja tarvitsee. Valtava kiitos.

Tästä eteenpäin lähetämme jokaiselle lahjoittajalle tämän CD:n. Siis Johanna Lassila tulee kotiin laulamaan hyvän orkesterin kanssa, viihdyttää ja siunaa jopa vieraitannekin. Tämä CD on \$20.00 arvoinen. Jokaisesta ainakin \$20.00 lahjoituksesta postitamme teille Johannan.

BETHEL 60 VUOTTA

Tämä on kertomus Jumalan suurista töistä Kanadan lännellä asuvan suomalaisen heimon keskuudessa ja erityisesti Vancouverin Bethel seurakunnassa. Nyt kesäkuussa vuonna 2006 seurakunta täytti 60 vuotta. Kaikki kiitos ja kunnia näistä vuosista kuuluu seurakunnan päälle, Jeesukselle Kristukselle.

Historia alkaa siitä, kun Oiva Vainion perhe oli muuttanut vuonna 1943 Ontariosta Vancouverin saarelle. He kutsuivat evankelista Lahja Rouhiaista pitämään sinne kokouksia. Lahja tulikin yhdessä toverinsa Eeva Aholan kanssa vuonna 1944 pitkän ja värikkään automatkan jälkeen. Asunto löytyi Ladysmithistä, ja työ alkoi kodeissa kiertelemällä ja kokouksia järjestellen.

On hyvä pitää mielessä, minkälaiseen maailman aikaan näiden evankelistojen toiminta lännellä alkoi. Seuraavan vuoden elokuussa räjähtelivät atomipommit Japanissa. Siihen päättyi kyllä toinen maailmansota, mutta monet maat olivat raunioina ja kansojen elämä suuressa kaoksessa.

Niin, Lahjasta tuli myöhemmin Söderberg ja Eevasta Wirkkala. Molemmat ovat jo kotona Herran luona. Lahja olisi varmaan täällä juhlassa mukana, ellei Herra olisi kutsunut häntä vanhurskasten lepoon aikaisemmin tänä vuonna. Näistä Jumalan lähettämistä reippaista naisista tuli Vancouverin Suomalaisen Bethel seurakunnan perustajia.

He muuttivat vuonna 1946 kaupunkiin ja ostivat 763 East Cordova-kadulta pienen talon asunnokseen. Samassa talossa pidettiin sitten kesäkuun 4. päivänä 1946 paikalla olleiden uskovaisten kesken kokous, jossa virallisesti tuli pöytäkirjaan merkintä: "Yksimielisesti päätettiin rakentaa seurakunnaksi, joka käyttää nimeä Bethel. Hyväksyttiin." Lahja toimi puheenjohtajana ja Eeva sihteerinä. Niin oli syntynyt seurakunta, johon aluksi liittyi 12 jäsentä. Ensimmäisenä kirkkona toimi Lahjan ja Eevan talo, jossa seiniä muuttamalla saatiin aikaan sopivat tilat.

Kuulijakuntana kokouksissa oli usein alakaupungin alkoholiin sortuneita suomalaisia. Toisaalta myös pyhäkoulu kokosi runsaasti lapsia. Heidän kauttaan sanoma kulkeutui moniin koteihin. Ihmisiä alkoi tulla uskoon ja kohta piti jo järjestää kaste-kokouksia.

Sananjulistajia

Lahja oli seurakunnan ensimmäinen saarnaaja, myös Ida Lepistö kantoi vastuuta, ennenkuin saatiin mies saarnaajaksi. Matti Hämäläinen muutti itä-Kanadasta vuonna 1950. Hän saarnasi seurakunnassa ja harjoitti merellä kalastusta aina kalastuskautena. Toiset, varsinkin Otto Itkonen hoitivat seurakuntaa sillä aikaa. Albert Wirkkala vieraili usein Amerikasta ja antoi tukensa monella tavalla. Toinen alkuaikojen tukipylyvä seurakunnassa oli Eino Sakara.

Lauri Karhinen oli saarnaajana vuosina 1963-64. Veikko Kyllönen muutti kirjapainoineen Sudburystä Vancouveriin ja paimensi seurakuntaa vuosina 1965-67. Sitten kutsuttiin Suomesta nuori mies, Erkki Ahonen, joka toimi tässä tehtäväs-

sä 1968-71. Paavo Kusmin oli saarnaajana lyhyen ajan vuosina 1971-72. Siihen aikaan oli seurakunnassa noin 100 jäsentä. Erkki Ahonen oli muuttanut takaisin Suomeen, mutta hänet kutsuttiin uudelleen. Hän palvelikin seurakuntaa vuodesta 1973 aina vuoteen 1986 saakka, lukuunottamatta vuoden opiskeluaikaa 1976-77, jolloin John Sievänen kantoi vastuuta. (Lisää seurakunnan johtajista myöhemmin)

Seurakunta muuttaa

Cordova-kadun omakotikirkko kävi pian pieneksi. Niinpä päätettiin rakentaa uusi kirkko. Sopiva tontti löytyi 1881 East Hastings-kadulta. Pieni joukko, josta suurin osa oli naisia, tarttui lapioihin ja muihin työkaluihin. Ja sitkeän uurastuksen tuloksena vietettiin lopulta uuden kirkon vihkiäisiä maaliskuussa vuonna 1952. Ensimmäinen konferenssi lännellä pidettiin tässä kirkossa vuonna 1959.

Alussa tilavalta tuntunut Hastingin kirkko kävi kuitenkin jälleen pieneksi, kun seurakunta lisääntyi uskoontulleista ja muualta muuttaneista. Vuonna 1969 seurakunta muutti kaupungin länsipuolelle eestiläisten omistamaan Kotikirkkoon, joka sijaitsi 2396 West 8th Avenuella. Siitä ostettiin puolet itselle heti kun Hastings-kadun kirkko saatiin myydyksi.

Väki asui enimmäkseen kaupungin itäpuolella, mutta pitkä matka ei suuria haitannut, silloin elettiin pioneeriaikaa. Rukoukokouksien keskimääräinen osanottajamääräkin oli noin 60. Oli mittavia kastekokouksia ja seurakunta kasvoi vauhdilla. Myös oma leirialue hankittiin Maple Ridgen Ruskinista. Se kunnostettiin talkoovoimin leirejä varten.

Sopu eestiläisten kanssa oli hyvä, mutta kun eräs englannin kielinen seurakunta halusi ostaa rakennuksen ja eestiläiset olivat halukkaita myymään osansa, alkoivat suomalaisetkin katsella uusia mahdollisuuksia. Oli aika saada ihan oma kirkko.

Sitkeän etsinnän jälkeen löytyi erinomainen paikka 1920 Argyle Drivelta, jossa oli vanha kirkko isolla tontilla. Kaupat tehtiin nopeasti lokakuussa 1978. Hintaa tontilla ja rakennuksella oli yhteensä 230.000 dollaria. Talkoovoimin kunnostettiin rakennus sitten hyvään kuntoon. Kirkkosalin ahtaus ajoi kuitenkin uusiin suunnitelmiin. Pitkän suunnittelun jälkeen ryhdyttiin rakentamaan tätä nykyistä Kotikirkkoa arkkitehti Jukka Salokarin piirustusten mukaan. Se oli jättäisprojekti, mutta yhteishenki oli vahva ja veljien ja siskojen ponnistuksella kirkko tuli valmiiksi. Erkki Ahonen johti työtä ja hankki rakennustarpeita. Kaksi ammattilaista Paavo Pölönen ja Pentti Sutinen tekivät työtä palkallisesti, muut olivat vapaaehtoisia. Mieleen on jäänyt kaiken touhun keskellä kuulunut Tuulikki Laineen huuto – syömään! Juhlallisia vihkiäisiä vietettiin kiitollisin mielin joulukuun viidentenä vuonna 1982.

Toimintaa ja vaikutuksia

Jumalan seurakunta ei ole sama kuin kirkkorakennus. Se on elävä uskovien yhteys, joka toteuttaa Jumalan suunnitelmia kullakin paikkakunnalla ja maailmanlaajuisesti. Alusta alkaen Bethel-seurakun-



ta on paneutunut voittamaan erikoisesti suomalaisia Jumalan valtakuntaan ja palvelemaan heitä. Kokoukset ovat vieläkin useimmiten suomen kielellä. Tosin englanninkielinen toiminta on selvästi lisääntynyt. Mikä on luonnollista, sillä uusi polvi ei enää niin ymmärrä eikä puhu suomea.

Kautta vuosien ovat lapset rientäneet pyhäkouluun ja leireille, ja saaneet siellä koko elämän kattavia neuvoja ja opetuksia. Monet ovat tulleet jo ihan lapsena uskoonkin. Varhaisnuorille ja nuorille on järjestetty omia kokouksia ja heitä on saavutettu siinä iässä. Eräässä entisten nuorten koontumisessa kerrottiin, että vaikka monet ovat kulkeutuneet eri puolille, seurakunnassa vietetyt ajat ovat jättäneet syvän jäljen koko elämään. Ja nuorena syntynyt yhteys Jumalaan on yhä voimakas ja kunnossa.

Vuosien varrella seurakunnassa on palvelut useita nuorten työntekijöitä, kuten Mark Vainio, Timo Itkonen, Hannu Happonen, Mika Talja ja Walter Tuokkola. Heillä on ollut suuri vaikutus nuorten keskuudessa.

Iso voimavara seurakunnassa ovat ikääntyneet ihmiset, jotka rukoilevat ja kannustavat työntekijöitä. Lepokotien asukkaat ovat aina olleet hyvin edustettuina kokouksissa. Lepokodeissa on myös pidetty säännöllisesti kokouksia.

Mainittava on myös toiminta lähiympäristössä. Mm. Sunshine Coastilla ja Campbell Riverillä on aikanaan pidetty monia kokouksia. Ja varsinkin Victoriassa on toimittu pitkään Lauri Tommisen johdolla.

Merkittävä osa seurakunnan työstä on tapahtunut lähetyksentillä. Walter ja Lucille Eerola olivat ensimmäiset lähetit, joita osaltamme kannatimme. Vuonna 1968 lähtivät Aulis ja Anne Lappalainen Belgiaan ja senjälkeen Etiopiaan ja Keniaan. Sitten vuonna 1982 menivät Lauri ja Anne Sorila Afrikkaan. Ja vuonna 1995 lähetettiin Hannu ja Milla Happonen Ugandaan. Afrikassa ovat myös puskapappikouluttajat Sam ja Päivi Tuokkola. Seurakunnan oma kasvatti Henry Mononen on vaimonsa Ruutin kanssa Thaimaassa. Lähettiemme toimesta on rakennettu suuri määrä kirkkoja, klinikoita ja muita rakennuksia, evankeliumia on julistettu ja Raamattua on opetettu maaseutukylissä ja raamattukouluissa. Viime aikoina aidsin levitessä on orpojen ja köyhien auttaminen lisääntynyt voimakkaasti.

Maailmanlaajuinen evankeliointi radion ja television kautta on lähtenyt myös liikkeelle Vancouverista käsin. Hannu Haukka ja IRR-TV tunnetaan kaikkialla. Ja monet muut seurakunnan jäsenistä

ovat olleet vuosien varrella lähetyksillä ja kotona erilaisissa projekteissa toteuttamassa Jeesuksen lähetyksensä. Mainittava on myös seurakunnan lähetyksiä, joka on vuosien varrella tehnyt suuren työn lähetien ja köyhien hyväksi.

Helluntaiseurakunnan kokouksissa lauletaan ja soitetaan paljon. Bethelissäkin on ollut vuosien mittaan monia kuoroja, yksinlaulajia ja musiikkiryhmiä. Ihan alussa oli jo soitokuntakin, jota johti Lauri Karhinen. Kuoroja ovat johtaneet mm. Jaakko Rantanen, Sari Ahonen, Leevi Myyrä ja Erja ja Helge Mononen.

Evankeliumia on myös levitetty radion, television, puhelinsanan ja Todistaja-lehden välityksellä vuosikymmenien varrella. Vain Herra tietää, mitä se vaivannäkö on saanut aikaan. Kaikki on tähdännyt siihen, että suomalaiset löytäisivät pelastuksen sielulleen Jeesuksessa Kristuksessa.

Kaksi viimeistä vuosikymmentä

Erkki Ahosen jälkeen tuli seurakunnan paimeneksi lähetyssaarnaaja Jaakko Romu vuonna 1986. Jäseniä oli siihen aikaan noin 230. Kaikki alkoi lupaavasti, mutta jo vuoden 1988 helmikuussa hän sanoutui irti tehtävistään. Seurakunnan ydinasia, sisäinen yhteys, oli rikkoutunut. Melkoinen osa jäsenistä ilmaisi halunsa erota Bethel-seurakunnasta, koska he olivat liittyneet vastaperustettuun uuteen seurakuntaan, jonka ensimmäisenä saarnaajana toimi Jaakko Romu. Myöhemmin kaikki asiat sovittiin ja ero on nyt vain historiaa.

Vuoden 1988 syksyllä saatiin Suomesta kokenut sananpalvelija Uuno Palonen rohkaisemaan ja hoitamaan Bethel-seurakuntaa. Ja vielä joulukuussa samana vuonna saapuivat Herman ja Helena Blomerus perheineen Suomesta uusiksi työntekijöiksi. Herman on armoitukseltaan evankelista ja hyvä laulaja kuten Helenakin. He saavuttivat paljon suomalaisia työkaudellaan, joka kesti yli kuusi vuotta.

Vuonna 1995 kutsuttiin pastoriksi Juha Pölkki Sirpa-rouvansa kanssa. Juha Kanadan kasvattina antoi arvoa myös englanninkieliselle työlle. Ja Sirpan johdolla pyhäkoulutyö nousi uusiin mittoihin. Pölkit siirtyivät muihin tehtäviin vuonna 2003.

Samana vuonna saatiin Suomen Nokialta Teuvo ja Melanie Valkama uusiksi työntekijöiksi. Teuvo tunnetaan hyvänä yhteyden rakentajana. Hänen aikanaan onkin nähty, että useat aikaisemmin poislähteneet ovat palanneet takaisin kotiin. Niin teki myös Mark Vainio, joka nyt kantaa sydämellään erikoisesti Bethelin englanninkielistä työtä.

Jotain parempaa täytyy olla olla olemassa

JATKOA SIVULTA 6

“Yksi ainoa elämä” ja sieltä jäänyt mieleen ajatus, että armonaika voi mennä ohi. Siellä Äikiän olohuoneessa Laila sai vakuuttaa etsivälle, että armon portti on vielä auki ja niin synnin taakat kirposivat ahdistetun sydäimestä. Kaikki synnit julistettiin anteeksi Jeesuksen maahan vuotaneen veren ansiosta. Tuossa hetkessä 1991 Jumalan antama rauha täytti Sirpan sydämen, uusi lapsi oli syntynyt Jumalan perheeseen!

Jotain parempaa löytyi. Ei kuitenkaan sieltä, mistä Sirpa sitä ensin etsi, maailman kaivot eivät voineet sydämen kaipausta tyydyttää hänen kohdallaan sillä vain Jeesus Kristus voi antaa todellisen tyydytyksen ja rauhan ihmiselle. Sirpan uskoontulosta on nyt 15 vuotta. Kyselyyni tuon ajan kohokohdista, ensimmäiselle sijalle tulee Riston kääntymys. Riston vanhemmat ja sisko jatkuvasti kantoivat häntä rukouksin Herran eteen luottaen sanan lupaukseen, että “vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.” Oli hengellinen kokous pari viikkoa ennen juhannusta, Risto yhtenä kuulijana. Siellä laulettiin laulu: “Ainoa anteeksantamus, ainoa synnin sovitus, ainoa tie armohon Jeesuksen risti yksin on.” Risto palasi takaisin kaukaiselle metsä työmaalleen. Tuo mainittu laulu jäi soi hänen mielessään taukoamatta ja Pyhä Henki vaikutti sen kautta. Niinpä Risto hyppäsi autoonsa, ajoi viiden tunnin matkan takaisin kotiin ja sinä iltana sanoi Sirpalle, että hänkin haluaa tulla Herran omaksi. Siinä he sai

vat polvistua yhdessä rukoukseen kotinsa lattialla ja lähestyä Jumalan armoistuinta. Sirpa sai näin johdattaa puolisonsa Riston elämän tien alkuun. Se oli kohokohta! Riston, surun

hetkellä huokaama ennustus: “Ehkäpä Jumalalla on jotain parempaa meille”, toteutui ihanasti. Herralla on ollut paljon hyvää annettavaa heille näinä vuosina. Sinä juhannusaattona Riston viimeiset viinapullot tyhjennettiin viemäriin.

Toinen huomattava kohokohta Sirpan “paremmassa” elämässä oli mahdollisuus päästä raamattukouluun Suomessa 1995. Kuusi viikkoa Kiponniemen raamattukursseilla oli keidashetki nuorelle uskovalle. Se oli toiveiden täyttymys siirtolaiselle, jonka hengellinen kieli on aina äidinkieli, Suomi. Elämän tiellä oli jatkuvasti parempaa tulossa. Viime vuosina Sirpalle on puhjennut runosuoni. Useita, rohkaisevia ja ennen kaikkea pelastusasiaa korostavia runoja on annettu hänelle ylhäältä. Se vain alkoi tapahtua. Varmaan tuo lahja on ollut kätkettyä jo syntymästä. Nyt se on tullut hyödylliseen käyttöön. Eikä ainoastaan runoja ole tullut, vaan moniin on annettu myös sävel. “En tiedä nuoteista yhtään mitään, mutta on vain alkanut soimaan sisimmässä”, kertoilee Sirpa. Monet ystävät ovat tulleet siunatuksi Sirpan laulaessa laulujaan mandoliinilla säestäen.

Niin monet huokailevat elämässään ahdistettuina ja syntien taakoittamana, että onko mitään parempaa olemassa. Sirpan ja Riston tapaus todistaa: Paljon parempaa on varattu myös sinua varten. Jeesus Kristus on vastaus myös sinun elämääsi. Hän on kutsuva Vapahtaja, Hän on syntiemme sovitus, Hän on anteeksi antajamme.

SIRPA MAKKONEN

LAURI KARHINEN

HILKKA KOIVISTOINEN

Sointulassa 1995

*Paiste auringon merelle loistoa antaa
kuin tuhannet timantit, joita meri harteillaan kantaa.
Laineet leikiten rantaa hyväilee.
Päivän paisteessa merikin hymyilee.*

*Mereen verrata voimme ihmisen matkaa.
Kaikki hyvin, voin mä surutonna jatkaa.
En ajattele mä ikuisuutta.
kaikki hyvin, ei mitään uutta.*

*Tuulen puuska äkisti merelle ryntää!
Syvemmältä aallot jo merta kyntää.
Mistä meri noin äkisti suuttui?
Vaahtopäätkin aaltojen harjoille juuttui.*

*Myrsky kerran voi sinutkin yllättää,
lailla kivun kun rintasi syöksähtää.
Myrkyin kourissa riuhot suotta näin.
Aallot raivoten vetää sua merelle päin.*

*Etkö näe jo habmoa Jeesuksen,
joka seisoo merellä viittoen:
"Tässä olen, apuni sinulle annan.
Yli myrskyävän meren kannan."*

*Kysy vain, niin sinulle vastataan.
Herra tuhlaten antaa armoaan.
Silloin tyyntyy raivo aaltojen.
Häipyy vaahtopäätkin kuohujen.*

*Silloin saavut rauhan satamaan,
jonka Jeesus valmisti kuolollaan.
Sinne mainingit loivasti laineita heittää.
Siellä Jeesus jo sinut rakkaudellaan peittää.
Armo Herran on sinulle kantava voima,
Jeesus Kristus, Jumalan ainoa poika.*

Siunaus

*Iltaa kohden päivä painuu
Galilean vuorilla,
jossa Jeesus istuu vielä,
ruokkii kansaa sanalla.
Aurinko jo länteen laskee,
ilta kohta peittää maan.
Oppilasten joukko tästä
alkaa olla huolissaan.
Millä nämä kansanjoukot
täällä oikein ruokitaan?*

*Pieni poika tämän kuulee,
tulee esiin vasuineen.
"Mulla muutama on leipä,
kaksi kalaa kaikkineen."
Kirkkain silmin antaa tahtoo
eväänsä hän tarpeeseen.
Hymähtäen miehet vastaa:
"Näist' ei liene kaikille."
Mutta Jeesus sanoo heille:
"Tuokaahan ne minulle."*

*Jeesus ottaa eväät, kiittää
katsahtaen taivaalle
murtaa leivät siunaten
ja alkaa jakaa kansalle.
Ihmetellen katsoo kansa,
-eikö leipä lopukaan?
Leipää riittää, riittää, kunnes
kaikki kansa ruokitaan,
-kaksitoista vakallista
tähteitäkin korjataan.*

*Oppikaamme mekin tästä
omastamme antamaan.
Vähäisetkin evähämme
Herran eteen kantamaan.
Herran käyttöön antakaamme
beikoimmatkin lahjamme.
Hän voi siunauksen antaa
vähäisiinkin toimiimme.
Nöjryyttä ja alttiutta,
sitä Herra tarvitsee.
Ken itsessään ei ole mitään,
sen Herra usein valitsee.*

BETHEL 60 VUOTTA

Näinä päivinä jää historiaan myös Teuvo Valkaman aika lännellä, sillä hän on lähdössä takaisin Suomeen vielä tämän kuun aikana.

Seurakunnan vanhimmisto ja johtokunta yhteistyössä pastorin kanssa ovat kaikissa vaiheissa kantaneet vastuuta seurakunnasta ja sen toiminnoista. Siinä on tarvittu paljon Jumalan armoa ja apua. Ja sitä on myös saatu ylhäältä, valkeuksien Isältä.

Niin, elämme täällä alhaalla yhä seurakunnan rakentamisen aikaa. Työmaalla on telineitä, pölyä ja työn ääniä, mutta jonakin päivänä kaikki on valmista. Usein nouseekin mieleen kaiken työn ja touhun keskellä, että tule jo Herra Jeesus!

Kaikesta kunnia ja kiitos Herralle, joka on Bethel-seurakuntaa siunannut ja kantanut tähän mennessä jo 60 vuotta!

LEEVI MYRÄ

Olen erilainen

Kun me katselemme maailmaa ympärillämme, sen luontoa, eläimiä ja ihmisiä kaikkea Jumalan luomaa, me huomaamme sen monipuolisuuden ja monivivahteisuuden. Kaikessa Jumalan luomassa tulee esille sen ainutlaatuisuus. Kaikki maailman ihmisetkin ovat erilaisia, toisistaan poikkeavia. Voimme tästä päätellä, että Jumala aivan erikoisesti rakastaa erilaisuutta ja ainutlaatuisuutta, koska hän on tämän maailman niin monipuoliseksi luonut.

Uskon, että Jumalan rakkkaus monivivahteisuuteen, on hänen oma erikoisuuteensa. Ja se antaa oikein vapauttavan ja turvallisen tietoisuuden siitä, että hän kykenee

rakastamaan meitä ihmisiäkin jokaista ihan sellaisena kuin olemme.

Jostakin Jumalan luomasta esim. eläimistä me voimme ajatella: “Onpa tuokin ruma, miksiköhän Jumala on sen tuollaiseksi tehnyt.” Mutta hänen kannaltaan katsottuna se varmaan on oikein mielenkiintoinen.

Me ihmiset usein mielellämme panemme toisia ihmisiä meille sopiviin muotteihin ja helposti katsomme karsaasti heidän erilaisuuttaan. Haluaisimme muovata heitä oman mielemme mukaan. Mutta Jumalalla on vain yksi muotti, mihin hän haluaa meidät panna. Se on rakkauden muotti. Markus 12: 30-31 hän

sanoo: “ja rakasta Herraa sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi. ... Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä.” Ehkä sinä näet itsesi erilaisena ja ajattelet, ettet oikein sovi toisten joukkoon.

Ehkä asetat itsellesi tavoitteita, joihin on vaikea yltää, ne ovat jossain tuolla korkealla. Tiedätkö, hyvä uutinen on, että Jumalalle sinä kelpaat ihan sellaisena kuin olet, kaikkien puutteisesi, heikkouksiesi ja vajavaisuuksiesi kanssa. Itsessämme me kaikki olemme syntisiä, Jumalalle kelpaamattomia, synnin rumentamia, mutta Jeesuksen sovitustyön



läpi katsoen Jumala näkee meidät kauniina ja puhtaina, ainutlaatuisina ja jopa mielenkiintoisina ihmisinä.

MARJO ARPONEN

Erämaa kukoistaa

Noin vuosi sitten tuli muuttopäivä ja suuntasimme kohden Okanagan laaksoa. Kuullessaan, mihin olimme menossa, muuttomiehet sanoivat, että olette matkalla "Jumalan maahan". No, ei se ole Siionin veroinen ollenkaan, mutta Kelowna ja koko tämä laakso on todella upea paikka! Tämä on Kanadan hedelmä- ja vihanneslaakso ja ruokaa on tosi paljon saatavissa ja myös edullisella hinnalla. Mieli oli kevyt ajatellessa Herran valtavaa siunausta perhettämme kohtaan. Lapsetkin asuvat parin tunnin automatkan päässä, joten olimme tulleet heitäkin lähemmäksi. Asunto löytyi, maallinen työ avautui molemmille ja hengellistä työtäkin on yltäkyllin.

Herran Sanasta löysin rohkaisun, kun heti tullessa avasin Psalmin tekijän sanoihin: "Herra on minun pelto- ja malja-osani; sinä hoidat minun arpani. Arpa lankesi minulle ihanasta maasta ja kaunis on minun perintöosani." Ps. 16:5-6

Vaikka tämä alue on melkein erämaata, on Jesajan kirjassa myös lupaus, että "...vedet puhkeavat erämaahan ja aromaahan purot." Jes. 35:6

Mutta vaikka täällä on hyvä olla ja varsinkin nyt kesälä on kaunista, silti henkeni katsoo ylös, kohti taivaallista kaupunkia. Mielessäni on laulun sanat:

*Kaipaam kaupunkihin taivaan.
Uskon silmin nään jo sen.
Helmiportit siellä kohtaan
rantamilla autuuden.*

*Kun mä kotiin kohta saavun,
helmiportit aukeaa.
Rakkaan Isän syliin vaivun,
voittajat kun kruunataan.*

Elämme turvattomuuden aikoja. Aurinkoinen taivas voi yllättäen muuttua pimeäksi. Sellaista on elämä täällä alhaalla. Mutta kaikesta huolimatta on vanhurskaalle luvattu: "...hän on asuva kukkuloilla, kalliolinnat ovat hänen turvansa. Hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy." Jes. 33:16

Olohuoneestamme avautuu maisema vuorista, jotka ympäröivät asuntoamme. Siitä tulee mieleen Sana: "...vuoret ympäröivät Jerusalemiä ja Herra ympäröi kansansa nyt ja iankaikkisesti." Tulkoon mitä tahansa tulevina päivinä tässä maailmassa ja epävarmassa lopun ajassa, niin on hyvä tietää, että meillä on vahva turva Herrassa. Hän on meidän kalliolinnamme ja turvapaikkamme. Vaikeuksien keskelläkin Hän voi vielä tässä ajassa antaa lapsilleen runsaan siunauksen.

KIRSI KORTE

JATKOA SIVULTA 2

Samalla seuraavat sukupolvet kantoivat työstä vastuuta. Siirtolaisvirta ei enää pyörittänyt heidän myllynsä, vaan luonnollisesti uusiutunut energia. Nyt tuo sukupolvi on saapunut sinne, missä kannel ei soimasta lakkaa mutta työ maanpäällä jatkuu.

Kuin hahan olisi jos esim. New Yorkin seurakunta olisi valinnut saman käytännön?

Toinen havointoni on Ruotsalaisten Filadelfia (Philadelphia) seurakunta Seattlessa. Se perustettiin joskus 1900 luvun alkupuolella. Kyllä heilläkin oli kielivaikeuksia alussa. Maassa syntynyt uusi polvi oli kaikkoamassa "kielisiin". Hekään eivät halunneet perheiden hajoavan ja siksi ottivat englannin toiseksi kieleksi toiminnassaan. Työ jatkui ja menestyi kuin apostolisena aikana. Ruotsalaisten Filadelfia emäseurakunta synnytti ajan oloon kahdeksan uutta seurakuntaa! Yksi niistä seurakunnista on Rainierissä, entisellä kotipaikallamme. Tunnen uskovia, jotka olivat Filadelfia seurakunnan jäseninä 1960-luvun puolella. Heidän kertomansa mukaan seurakunnassa oli parhaana aikana jopa 900 jäsentä ja toiminnassa on

edelleen "Ruotsalainen maku."

Kuinka ruotsalaiset voivat menestyä niin hyvin? Olisiko se meille suomalaisille mahdollista? Onkohan meillä jotakin oppimista ruotsalaisista? Tavallisesti me mieluummin opetamme toisia.

Nyt elämme tätä päivää. Siirtolaisvirrat ovat ehtyneet aika päiviä. Ymmärrän, että ne virrat eivät voi vauhdittaa Jumalan seurakuntaa. Ne antoivat sysäyksen työhön siirtolaisten keskuudessa. Kiitämme elävää Jumalaa menneen ajan siirtolaistyön tekijöistä. He tekivät valtavan työn, uhratuen sen hyväksi niin monessa asiassa. Nyt on kysymys meistä, kuinka jatkamme työtä. Haluammeko pitää perheemme yhtenäisinä palvellen Herraa samassa seurakunnassa, vai annammeko myllyn sammaloitua siirtolaisuuden puutteesta? Älkäämme luovuttako nuoriamme "kieliksille", tehdään nyt voitavamme säilyksemme yhdessä ja varmistaen siten työ jatkuvuuden. Kuulukoon meille sana: "Nöyrytkää siis Jumalan väkevän käden alle." Sana sanoo: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille Hän antaa armon." Armoa tarvitaan paljon siirtolaisyössä!

LAURI KARHINEN

Soita pasuunaan Siionissa

*Kiitos Herra, et' tahtosi täyttyvä on
Sinun kansasi keskuudessa.
Sinun armosi vieläkin voimallinen,
joka pelastaa voi syntisen.*

*Meillä aihetta suurta on kiitokseen,
ilo suuri on Siionissa.
Herra siunaava on, Herra auttava on.
Hänen Henkensä kanssamme on.*

*Soita täysillä pasuunaan Siionissa,
anna laulusi myös kajahtaa.
Kaikki vanhukset Siioniin tulkohot
vaan,
lapsen itkukin kuulua saa.*

*Herran kansalla kaunis on tulevaisuus,
toiveet täyttyvät lupauksen.
Vielä Herramme Henkensä antava on.
Onhan Sanansa horjumaton.*

*Meidän syntiä vastaan on taisteltava,
koska maailma vain pimenee.
Herra kohta jo pilvissä on saapuva.
Taisto voittohon on päättyvä.*

VILJO PERTTULA

50th
anniversary

Youth Summer Camp

At

SAULT STE MARIE CHURCH CAMP AT ISLAND LAKE

Time: Traditional Labor Day Weekend, 31.8 - 3.9 2006

Visiting speaker: **Brian Lachine** from Terrace Bay, Ont.
(More info about him will be sent directly to youth pastors)
Walter and Sonja Tuokkola from Toronto, Ont.
Paavo Korpela from Sudbury, Ont. will also visit.

This is the **50th anniversary** of Youth Summer Camps in Canada. The first one was organized in Sudbury by Veikko Kyllönen 1956.

We extend the invitation to all the attendees of that first camp, also. Let's make it a celebration!

For information and registration contact Kaarlo Suomela c/o Finnish Pentecostal Church. Tel: 705 942-5948

Come praying and with great expectations to renew your faith with friends in beautiful nature setting.

First group of campers in 1956



HALUAN TILATA TODISTAJAN

Nimi _____

Osoite _____

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä
Mission Press Society
Tilausohjeet ja hinnat sivulla 2

- Mission Press Society
- 1920 Argyle Drive
- Vancouver BC V5P 2A8
- Canada

Merkkipäiviä

Seija Sakara täyttää 60 vuotta elokuun seitsemäs.

Paljon onnea ja Jumalan siunausta with Love Keijo.

Siunaavat onnittelut!
Many happy returns from
Todistaja

.....
Toimitus odottaa tietoja
merkkpäivistänne.

Lahjoitukset ja testamentit

Helluntaiseurakunnat ja Mission Press Society toimivat lahjoitusten turvin. Seurakunnat tekevät arvokasta työtä suomalaisten hyväksi. Mission Press Society julkaisee Todistaja-lehteä ja pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Sekä seurakunnilla että Mission Pressillä on Revenue Canadian myöntämä veronumero, joka oikeuttaa verovähennykseksi kelpaavan kuitin kirjoittamiseen.

Lahjoituksista ja teste-
menteista saadut varat
käytetään kristilliseen
työhön.

TODISTAJAN E-MAIL

OSOITTEET
todista@smarrt.com
todistaja@telus.net

Hinnat

Kanadassa
\$26.00 CDN

**Kanadasta
USA:aan**
\$32.00 CDN

**Lentoposti
international**
\$36.00 CDN

USA
\$26.00 USD

USA International
\$30.00 USD

Suomesta
30 euroa

Irtonumero
\$3.00 CDN 3.00 euroa

Sudbury, Ontario



SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

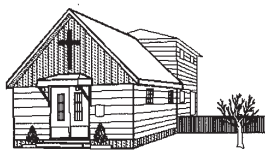
Finnish Pentecostal Church Pastori **Paavo Korpela**
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Aamukokous	klo 10:00
English Worship	klo 11:45
Ti • Lähetyspiiri	klo 14:00
Ke • Lastenkerho	Klo 18:00
To • Raamattutunti	Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja
lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA



Finnish Pentecostal Church
P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

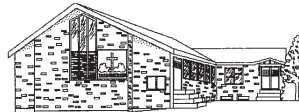
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church
891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1



Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastori **Mikko Tervo** 705 253 7797

Sunnuntaina:	Klo 10:00 (English Service)
	Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin:	Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin:	Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukoukokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario



Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori **Marko Selkoma** Puh. (807) 767-0464
Pastori **Darren West** Puh. (807) 344-1779

Su • klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00	Iltakokous
Ti • Ke • To • klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00	Rukoukokous
Thursday • 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00	("HOT FM" 103,5 sekä 104,5 .)

**Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!
** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon
puheeni niinkuin vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.**
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario



Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (416) 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting	klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Teuvo Valkama** 604 433-7956

Pastori **Markku Vainio** 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 10:00
English service	klo 11:30

Ke • English Bible study	at 7 PM
To • Sana ja rukous	klo 19:00
Pe • Youth meeting and Cell	at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori **Lauri Tomminen** Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Cr. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church



1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Hannu-Heikki Hyppönen**
(561) 493-4127

kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoulu
klo18:00	Hyvän Sanoman ilta
To • klo 19:00	Sana ja rukous
Pe • klo 19:00	Nuorten ilta
Su • klo 9:00	Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta

WPBR 1340AM
Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

New Hope for Life

I became acquainted with Sunday's family last October when organizing the Christmas food distribution for those families living in poverty. Sunday became disabled at the age of three because of the maltreatment he received.

He was given too much medicine when being treated for malaria. Sunday's father died when he was still young. His mother married again and gave birth to a daughter named Kamiyati and a boy named Hakim. The new father could not stand the misery of the family. He left them and married two other women. Now he is dying of AIDS. Also, his new wives are HIV positive. Sunday's mother has been a single parent for a long time.

A few friends heard of Sunday and wanted to help him get a wheelchair. I contacted an organization here in Uganda that manufactures them. They promised to make one and suggested that I use the funds I have to try to raise their standard of living. Three weeks ago I went to share the news with Mama Sunday. I met Safina in front of her mud hut. She had just received notice that they have four days to vacate the mud hut premises and find a new home. I told her about our friends who wanted to help her disabled son and the whole family.

"I never dreamed that someone would want to help me, this poor woman. My life

has been so hard. I have been so alone. This news brings new hope into my life and I am forever grateful to God. The tears I am wiping are not from pain but from the joy I feel!" Safina stated.

Right now Sunday's family is no longer in a mud hut, but live in a cemented room. With the money we have received, we brought them new bunk beds, mosquito nets, mattresses, blankets, pillows and sheets. We were also able to put Kamiyati and Hakim back to school. Safina was gi-



ven instructions on basic care of Sunday. She has gone for testing to find out what her HIV status is and will take her kids to be tested as well. We want to support Safina with some capital from the money we have received so she can do some business to support herself and the family.

Warm thanks to all of you who have given this Muslim family new hope. Outwardly mama Sunday is beaming. At last life is smiling at them.

On behalf of Helping Hands Network,

MILLA HAPPONEN

Helping Hands Network is made up of volunteers who would like to help one family at a time, giving them new hope for the future. "She extends a helping hand to the poor and opens her arms to the needy" Prov.31:20 (The Book)

At the age of 3 Sunday became sick and was taken to a clinic where those who treated him made some errors causing him to become disabled. For ten years his mother has taken loving care of him, doing everything that Sunday could not do for himself.

The Scriptures tell us that humans were created in the image of God (Gen 1.26-28). How is this image represented in humans? What is that godly resemblance and how is it manifested in individuals? What if some other physical attribute that others have is missing? What about those who are different? What if someone has only one arm or a single leg? What if someone would have three arms or legs? Would that make them more representative of God than someone who has only two? What if a person's I.Q. does not measure up to someone else's? Where do we draw the line? If a person has an I.Q. of 70, does that make them less in the image of God than someone who has an I.Q. of over 150? How does the fact that Sunday comes from a Muslim family factor in? Does that lessen God's image in him? Was Sunday more in the image of God before the maltreatment at the clinic? Now that he is not able to do anything for himself, is he

Created in the image of God (imago Dei)



less of a representative of God?

I do not believe that the image of God can be measured by the amount of arms, legs, the Intelligence Quota that a person has. Each individual is created in his image despite the difference that one may have from another.

It is not explicitly stated in the Scriptures how the image of God manifests itself in humans. However, the biblical statement is quite "matter of fact": "God created man in his own image, in the image of God he created him; male and female he created them" (Gen 1.27). Even though it does not explain it, the consequences of this fact is spelled out more clearly. People cannot harm others created in God's image (Gen 9.6). Also, people are not allowed to curse others "who have been made in God's likeness" (Jas 3.9-10). All people should be equal in our treatment of them. Sunday is created in the image of God and no one should not mistreat him physically, verbally or in other way but needs to be cared for. Because of his physical condition, he needs more of my respect, care, love and support than others who can do things for themselves. He needs all that even more because he is created in the image of God.

HANNU O. HAPPONEN